

ИВАН ВАЗОВ
ДА НЕ СЕ ГОРДЕЙМЕ!

chitanka.info

*Да се не гордейме в пустославье шумно.
Кой там дига чаши и крещи безумно:
„Ние сме велики! Ние сме най-първи!“
В тоз час на страданья, на сълзи и кърви!*

*Тишина! Да млъкат песните пияни,
самофалства груби, яростни закани.
В дните на триумфа, о, Софио, давай
пример на смирение — Белград ти не ставай.*

*Днес се върши тайнство велико и страшно,
далеч от нас гордост, лекомислие гряшно!
Когато във храма чувствуваме бога,
кой смей посред химнът да вдига тревога!*

*Днес е час тържествен на молитви, бдение,
шумен пир не става, а богослужение,
час, във кой коват се съдбините нови,
мъртвият възкръсва, чупят се окови.*

*Тишина, смирение! Крясъци ил гаври
блясъка засенят на чистите лаври:
за тях кръв проля се, кръв проля се много...
Не дигайте чаши! Молете се богу!*

2 януари 1916 г.

Това стихотворение ми бе наваяно при минаването късно вечер край един столичен локал, дето шумеше „патриотарско“ пиришество, в същото време, когато в близката църква ставаше „нощно бдение“ за борците на бойното поле.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.